

kárný sbor II. stolice se v další části odůvodnění kárného nálezu, vydaného proti žalobci, věcně obíral výtkami žalobcem činěnými kárnému nálezu prvé stolice jako výtkami vadnosti kárného řízení a kárného nálezu. Otázku, zda skutky v kárných nálezech uvedené jsou kárným proviněním žalobcovým, nemohl se ani dovolací soud obírat, ježto, jak již bylo řečeno, není oprávněn přezkoumávat materiální část kárných nálezu, vydaných v kárném řízení proti žalobci. Proto nebylo ani potřebí důkazů, které žalobce navrhl o nezávadnosti svého jednání, a bylo vyhověti dovolání žalovaného, ježto se žalobcovy odvolací výtky nesprávného hodnocení důkazů a rozporu se spisy netýkaly podstaty souze-
ného sporu.

Čís. 16437.

Dôvodu služebného záujmu podľa lit. e) odst. 3 § 115 služ. por. možno k preloženiu železničného zamestnanca do trvalej výslužby použiť len vtedy, keď skutkový základ tohoto opatrenia nespadá pod žiaden z dôvodov uvedených pod lit. a)—d) cit. §u.)*

(Rozh. z 1. októbra 1937, Rv III 506/37.)

Žalobník, definitívny pomocný zriadenec čsl. štátnych železníc, bol dňa 11. apríla 1933 z úradnej moci preložený do trvalej výslužby. V penzijnom dekrétu riaditeľstva štátnych železníc v K. bolo uvedené len, že sa tak deje z dôvodu služebného záujmu podľa lit. e) odst. 3 § 155 služ. por. Podľa tvrdenia žalobníka skutočným dôvodom jeho preloženia do trvalej výslužby bolo, že podľa posudku úradného šéflekára má len jedno oko zdravé a že je služby na trati, ku ktorej bol určený, trvale neschopný. Žalobou domáhal sa toho, aby bolo vyrieknuté, že jeho preloženie do trvalej výslužby je neúčinné a že žalovaný štát povinný je platiť mu až do nového upravenia jeho služebného pomeru dosavadne jeho služebné požitky.

Oba nižšie súdy žalobe vyhověly. Najvyšší súd dovoláciu žiadosť žalovaného štátu zamietol.

Dôvody:

Rozhodnutím riaditeľstva štátnych železníc v K. z 11. apríla 1933 čís. 126420/2-I-1933 bol žalobník preložený z úradnej moci do trvalej výslužby z dôvodu služebného záujmu podľa lit. e) odst. 3 § 115 služ. por. bez udania, v čom spočíva služebný záujem, ktorý vyžaduje jeho odstránenie zo služby. Zistenie nižších súdov, že sa tak stalo na základe posudku šéflekára riaditeľstva, že žalobník má zdravé len jedno oko a že je služby na trati trvale neschopný, je v súhlase so vzťažnými spismi čís. 10007/162-I-1935 a čís. 10003/662-I-1934 riaditeľstva štátnych železníc v K.

*) Porov.: Úr. sb. č. 2216.

Ide o platnosť preloženia žalobníka do trvalej výslužby.

V rozhodnutí Úr. sb. č. 2216 bolo vyrieknuté, že preloženie do trvalej výslužby z moci úradnej je protiprávne a neúčinné, ak nie je skutkove naplnený podklad toho dôvodu [lit. a)—e) odst. 3 § 115 služ. por.], ktorého pri tom železničná správa voči svojmu zamestnancovi použila. Jadro sporu je tedy v tom, či železničná správa oprávnená bola použiť k preloženiu žalobníka do trvalej výslužby dôvodu služebného záujmu podľa lit. e).

Trvalosť postavenia podľa VIII oddielu služ. por. patrí k zaručeným právom zamestnanca (§ 40 č. 12) a dôvody, z ktorých ho možno dať z úradnej moci do trvalej výslužby, sú pevne uvedené v odst. 3 § 115 pod lit. a)—e). Z ich úpravy — samostatného uvedenia dôvodov lit. a)—d) vedľa dôvodu služebného záujmu podľa lit. e) — je nepochybné, že dôvodu služebného záujmu podľa lit. e) možno použiť len tam, kde skutkový podklad preloženia do trvalej výslužby nespadá pod žiaden z dôvodov lit. a)—d). Správnosť toho je podoprená aj úvahou, že pre nárok zamestnanca na penziu je bez významu, z ktorého dôvodu bol preložený do výslužby (čís. 2 odst. 1 § 7 stanov penzijného fondu česl. štátnych železníc).

Bolo už rečené, že pravým dôvodom preloženia žalobníka do trvalej výslužby bolo, že má zdravé len jedno oko a že je služby na trati, ku ktorej bol určený, trvale neschopný; ide o telesnú vadu dotýkajúcu sa schopnosti konať službu, tedy o dôvod, ktorý treba posudzovať podľa lit. a) — neschopnosť k službe — a ktorý mohol by byť po prípade základom pre preloženie do trvalej výslužby podľa tohoto dôvodu, nemôže však byť základom pre dôvod lit. e), ktorého železničná správa vo skutočnosti použila.

Námietku žalovaného štátu, že by preloženie žalobníka do trvalej výslužby eventuálne obstálo podľa lit. a), stačí odkázať na rozhodnutie Úr. sb. č. 2216.

Správne tedy rozhodly sudy nižších stolíc, že žalobník bol neprávom preložený do trvalej výslužby a že činný pomer jeho služby nebol tým dotknutý.

Čís. 16438.

Osoba podavšia opozdený rekurz proti usneseniu, ktorým bola pre márnوترatnosť daná v opatrovnictvo, nemôže sa odvolávať na § 36 odst. 4, nesporného pokračovania.

(Rozh. z 12. októbra 1937, R IV 322/37.)

Rekurzný súd rekurz sťažovateľa proti usneseniu súdu prvej stolice, ktorým bol daný v opatrovnictvo pre márnوترatnosť (§ 28 lit. c) zák. čl. XX:1877), odmietol. Dôvody: Napadnuté usnesenie, ktorým bol sťažovateľ daný podľa § 28 lit. c) zák. čl. XX:1877 v opatrovnictvo pre márnوترatnosť, bolo sťažovateľovi doručené dňa 13. októbra 1936 a rekurz bol podaný teprve dňa 21. decembra 1936, tedy po uplynutí lehoty odst. 1 § 36 zák. čl. 100/1931 Sb. z. a n. Ustanovení odst. 2 lit. b)